

6/8.A ritme de galop

46.Els tres tambors

Totes les melodies tenen un ritme intern, en el cas d'Els Tres Tambors aquest ritme implícit no és altre que l'anomenat ritme de galop. És recomanable treballar aquest ritme separatament amb la mà esquerra, fent una mica més llarg el baix que l'acord. Després, quan toquem la cançó a dues mans, comprovarem la semblança dels moviments.

47.Ball de la cuca fera

La unitat de temps del compàs de 6/8 és la negra amb puntet. Cada compàs té dues unitats de temps, cada una de les quals es pot subdividir amb tres corxeres (diem per tant que el 6/8 és un compàs binari compost). A l'hora de tocar l'acompanyament hi posem un baix coincidint amb la primera corxera de cada treset, i un acord coincidint amb la tercera corxera. Sovint ens trobarem amb que la segona corxera és en sentit contrari i això farà que el baix de l'acompanyament hagi de ser curt i enèrgic. No tinguem pressa!

48.Ball del'indiot

Fins ara havíem agrupat les cançons en blocs que es corresponien amb àmbits situats dins d'una mateixa tonalitat. En el bloc actual (6/8) el criteri que utilitzem és només de tipus rítmic. Totes les cançons les toquem a ritme de galop però, tal com ja hem dit en el primer paràgraf d'aquest document, les tonades es situen en qualsevol dels 5 àmbits que hem anat proposant anteriorment. Caldà doncs fer atenció a l'armadura, (nul·la en cas de cançons escrites en Do ò Lam, o bé un sostingut si s'han escrit en Sol) així com també fixar-se amb els xifrats de l'acompanyament harmònic, per tal que poguem ubicar cada cançó en l'àmbit que li correspon.

49.Ball de córrer

Tal com hem comentat anteriorment és recomanable, en l'acompanyament del galop, d'allargar una mica més els baixos que els acords, que han de ser ben curts. Això ho podem fer sobretot quan la nota melòdica que es correspon amb el baix és una negra, o bé quan les dues primeres notes del treset de corxeres van amb el mateix sentit. En aquest Ball de córrer tindrem unes quantes oportunitats per comprovar-ho.

50.Corrandes de Beget

En aquesta versió de les conegudes Corrandes de Beget ens hem prè la llibertat de modificar lleument la línia melòdica de la tornada (la part que es canta a cor, fent la-la-la...). El motiu ha estat el poder doblar amb terceres (i al final amb sextes) tota aquesta part mantenint-nos sempre a la renglera de sol. D'aquesta manera la música ofereix a la tornada un caràcter coral. Féu atenció a l'acompanyament harmònic, un xic re-harmonitzat.

51.Ball de l'embrolla

Les melodies tradicionals a ritme de galop es corresponen amb formes de ball lleugerament saltat, com ara les farandoles, les sardanes antigues i les corrandes a casa

nostra, les tarantel·les al sud de la península itàlica, les gígues irlandeses i un llarg etcètera. El ritme sincopat de l'acompanyament (que sens dubte ajuda a potenciar aquest caràcter de la dansa) haurà de ser per tant regular, precís i polit, perfectament encadellat amb els moviments de la manxa que demani cada melodia, malgrat que la que ens ocupa ara tingui el nom que té.

52.Tocata de flabiol

Preciosa melodia de flabiol perfectament abordable amb el diatònic. Observarem que al final d'algunes de les parts, l'acompanyament rítmic de la mà esquerra es clou amb el baix, alliberant així parcialment l'anacrusa que inicia la part següent. Intentem respectar aquests detalls de l'acompanyament i comprovarem el seu efecte en el la música resultant.

53.La Mariana

Dansa biarnesa de melodia asimètrica, molt coneguda en els ambients de ball folk. El fet de poder-la tocar, ara i aquí, sense creuar cap nota, ens ha suggerit aquesta proposta harmònica que esperem que us agradi. Pel que fa a la melodia caldrà fer atenció als valors dels grupets de tres on hi apareix una corxera amb puntet. Llegint-la a poc a poc i deixant l'acompanyament per més endavant no hi ha d'haver cap problema.

54.La borregada

Aquest tema el trobem en primera instància en tonalitat de Do, però a la segona part, és a dir a partir del compàs n.10, fa una variació molt característica en forma de modulació a Lam (el relatiu menor de Do). Això vol dir que caldrà tocar la primera part amb una posició similar a les que ja hem fet servir per tocar en l'àmbit C-2, i després canviar a una posició de les utilitzades per les cançons de l'àmbit Am-1. (Tot plegat res, només un canvi de fila)

55.L'esquerrana

L'Esquerrana és una dansa tradicional pallaresa, molt reexida en la actualitat per a balls d'animació de grans i petits. A la primera part, amb compàs ternari, hem proposat doblar la melodia amb el baix, per tal de practicar amb la mà esquerra, aportant una certa gravetat a la música. La segona part, en canvi, adopta un ritme més dinàmic, a ritme binari (compàs de 6/8) i amb la melodia doblada amb terceres.

56.Contrapàs xinxina

I amb aquesta melodia ancestral, el Contrapàs Xinxina, tancarem aquest primer volum de partitures pensades, escrites i ordenades amb l'objectiu de facilitar, millorar i estimular la lectura musical amb un acordió diatònic. Si heu arribat fins aquí us haig de felicitar, i alhora em sento recompensat per tantes hores esmerçades. si s'us acut cap comentari no dubteu a fer-me'l arribar a la bústia que trobareu en el menú lateral. Ah, i no deixeu de visitar el segon volum: JOC CREUAT A L'ACORDIÖ DIATÖNIC, que dia a dia va creixent... i, per cert, el Contrapàs Xinxina, llegiu-lo atentament uns quants cops abans de posar-hi l'acompanyament. (?) Ah, que ja us ha sortit amb les dues mans? doncs perfecte! sou uns craks!!